

یا علی گویند

استاد ابرقانا

طرح و برنامه مسئولان برای عبور از فشار معیشتی چیست؟

- هم‌راستایی کم‌سابقه قانون‌گذار و مجری
- پذیرش کامل ۵ اصلاح مهم بودجه ۱۴۰۵ از سوی دولت
- تمرکز مشترک بر معیشت مردم

هماهنگی دولت و مجلس

نشانه‌ها در تصمیم‌ها و مواضع رسمی:

- اولویت‌دادن صریح به حل مشکل معیشت
- حذف رانت ارزی و هدفمندشدن تخصیص دلار
- نهایی‌شدن سبد کالا و اعتبار معیشتی
- تدوین برنامه ۲۰بندی اقتصادی در سطح سران قوا
- تمرکز بودجه ۱۴۰۵ بر مردم، بازار و تولید

بسته‌های حمایتی مستقیم

- پرداخت حداقل ۷۰۰ هزار تومان ماهانه به ازای هر نفر
- آمادگی برای اجرا از دی‌ماه
- ورود منابع ارزی جدید به کشور
- افزایش حقوق پلکانی ۲۱ تا ۴۳ درصد(حقوق کمتر → افزایش بیشتر)
- معافیت کامل مالیاتی حقوق تا ۴۰ میلیون تومان
- کاهش مالیات بر ارزش افزوده از ۱۲درصد به ۱۰درصد

اصلاحات اجرایی و مدیریتی

- تغییر رویکرد در بانک مرکزی
- جلوگیری از هدررفت ارز دولتی
- حضور مستقیم نماینده اصناف در هیأت دولت
- گفت‌وگوی میدانی استانداران با بازاریان
- تشکیل کارگروه ویژه حل مشکلات اصناف

ورود قوه قضاییه

- دستور ویژه برای بررسی نوسانات ارز
- برخورد با متخلفان بازار ارز و طلا
- شناسایی و برخورد با ده‌ها متخلف اقتصادی
- تشکیل هیأت قضایی ویژه تعهدات ارزی
- ارجاع پرونده تخلفات مسئولان و واردکنندگان به دادگاه

نمادها را رها نکنید

نمادها بسیار مهمند.

شهادت‌امیرحسام یک نماد است؛ نماد مظلومیت.

فیلم کتک‌خوردن نیروهای یگان ویژه و صبر انقلابی‌شان نماد است.

زن شجاعی که میان معترضان می‌رود و با وجود ضرب‌وشتم عقب نمی‌نشیند هم یک نماد است. روی این نمادها تمرکز کنید، درباره‌شان محتوا بسازید و آنها را منتشر کنید.

فیک‌ها را افشا کنید

این روزها فضای مجازی پر از محتوای جعلی است.

فیک‌ها چند دسته‌اند: برخی ویدئوها قدیمی‌اند یا صداگذاری شده‌اند.

بعضی با هوش مصنوعی ساخته شده‌اند؛ مثل شهروندخبرنگارانی که اصلاً وجود خارجی ندارند و فقط برای تحریک دیگران ساخته شده‌اند.

دسته‌ای هم ترول‌ها و کامنت‌گذارهایی هستند که عمدتاً خارج از کشورند و با روبات‌ها کار می‌کنند تا فضا را شلوغ نشان بدهند. حتی در ویدئوهای واقعی هم پیداست جمعیت اندک است و یک گروه محدود، مدام از این نقطه به آن نقطه می‌روند تا تصویر بسازند؛ همان روشی که اواخر ۱۴۰۱ هم استفاده می‌شد.

صهیونیست‌ها را رصد کنید

هر جا جریان صهیونیستی یا وابستگان پهلوی از اغتشاش حمایت کردند، آن را برجسته کنید. این جریان به‌شدت نزد مردم منفور است به‌ویژه بعد از جنگ ۱۲ روزه و شهادت بیش از هزار ایرانی. تناقض میان ادعای دلسوزی و عملکرد واقعی‌شان را نشان بدهید.

زندگی عادی مردم را نشان بدهید

عکس و فیلم‌هایی منتشر کنید که نشان می‌دهد مردم در حال زندگی طبیعی خود هستند. این واقعیت صحنه است، اما نمی‌خواهند شما آن را ببینید.

اخبار اختلاف و اعتراف دشمن را دنبال کنید

دو نوع خبر را جدی بگیرد: یکی دعوها و اختلافات داخلی خودشان و دیگری خبرهایی که در آنها ناخواسته به شکست اعتراف می‌کنند.

مطالبه‌گری را فراموش نکنید

اعتراض حق مردم است اما مطالبه‌گری باید طوری باشد که امید را تقویت کند نه اینکه حس بن‌بست و ناامیدی بسازد.

اقتدار بانو

در میان ضرب و شتم اوباش

روز گذشته تصویری منتشر شد از ضرب و شتم یک بانوی چادری که در دفاع از انقلاب شعار می‌دهد، که دل هر بیننده‌ای را به درد می‌آورد. اما چقدر این تصویر الهام‌بخش است، چقدر فوق‌العاده است.انگار بناست این بار زنان این دیار چادر به سر کنند و پا به میدان بگذارند.اشتباه نکنید سال‌هاست فرق صدای بلندشده از درد را با صدای برآمده از حلقوم دشمن می‌شناسیم. این زن که بر سر ارادل و اوپاش فریاد می‌زند هم خودش دردمند است و هم صدای دردمندان را می‌شناسد. او فریادش را نه حتی بر سر ارادل که بر سر دشمن این مردم بلند کرده. گوش کنید، قسم به چادر خاکی‌اش راست می‌گویم.

این بار نوبت زنان است گویا. سحر امامی روبه‌روی دوربین آنطور طرح می‌بیلارد دلاری اسرائیل را دود هوا کرد و حالا این بانو کتکش می‌زنند، فریاد

چهل‌وچند سال است در شرایط سخت زندگی می‌کنیم.

این سؤال طبیعی است:

کی تمام می‌شود؟ چقدر دیگر صبر کنیم؟

پاسخ کوتاه: ۳ نکته کلیدی

نکته اول | «ما برده کسی نیستیم»

ما فقط یک جمله گفتیم:

می‌خواهیم خودمان آقای خودمان باشیم.

مستقل زندگی کنیم؛

طبق دین، عقیده و هویت خودمان.

این جمله در دنیای امروز خطرناک است، چون:

دنیا جایی است که چند قدرت، حق و توی نظر همه جهان را دارند.

یعنی متفرم از دنیایی که پس از کشته‌شدن بیش از ۷ هزار زن و کودک در غزه در کمتر از ۳ سال، دستور توقف کشتار با و توی یک کشور بی‌اثر می‌شود.

این جمله در دنیای امروز یعنی نمی‌خواهم کشوری مثل ژاپن باشم که

بعد از کشته‌شدن بیش از ۲۰۰ هزار نفر در چند ثانیه، نه عذرخواهی ببیند، نه حق اعتراض داشته باشد، پایگاه‌های خارجی در خاکش مستقر شوند و هر از گاهی خبر تعرض به زنان و دخترانش منتشر شود.

یا مثل فلان کشور نمی‌خواهم به دستور آمریکا وارد جنگی شوم که ربطی

به من ندارد و بعد مجبور شوم بخشی از خاک و معادن کشورم را واگذار کنم.

یعنی نمی‌خواهم مثل بعضی کشورهای عرب منطقه، برای غاصبان

سرزمین مردمم و قاتلان کودکان، فرش قرمز پهن کنم و به هویت خودم توهین شود.

گفتن «ما برده نیستیم» یعنی اعلام جنگ به نظام سلطه به‌ویژه اگر این اراده مسری شود.

نکته دوم | ضعف‌های داخلی و شرط رهایی

کشور پر از ضعف است:

- ضعف مدیریتی
- فساد، دروغ، تبعیض، بداخلاقی
- میراث سال‌ها استبداد و وابستگی

کی خلاص می‌شویم؟

از این وضعیت فقط با رشد داخلی می‌شود عبور کرد.

رشد داخلی ۲ نتیجه هم‌زمان دارد:

- ترمیم ضعف‌های درونی
 - قوی‌شدن مقابل دشمن بیرونی
- هر جا رشد کردیم، دشمن عقب نشست.
- هر جا رشد نکردیم، ضربه خوردیم.

نکته سوم | تجربه‌های پیروزی

برای پاسخ به گذشته نگاه کنیم:

- شاه، آمریکا و اسرائیل را از ایران بیرون کردیم

- ۸ سال جنگیدیم و یک وجب خاک ندادیم

- زیر تحریم، چشلم علمی کردیم

- داعش را شکست دادیم

- در فناوری‌ها جزو چند کشور اول شدیم

- هم‌زمان با آمریکا و اسرائیل جنگیدیم و در ۱۲ روز شکست‌شان دادیم

- جنگ ساختاری را به اتحاد تبدیل کردیم

- تحریم‌های بی‌سابقه نتوانست ایران را فروبپاشد

- موشک و پهپاد را خودمان ساختیم و از پادفندهای پیشرفته عبور دادیم

جمع‌بندی تجربه

به‌گونه پیروز شدیم؟

قوی شدیم.

- اراده عمومی شکل گرفت

- همه پای کار آمدند

- رشد کردیم و بازدارندگی ساختیم

دشمن هست اما از اثر گذاری ناامید شده.

پاسخ نهایی

کی خلاص می‌شویم؟

وقتی رشد کنیم، هرچه این رشد درونی در مردم، مدیریت و کشور زودتر و عمیق‌تر اتفاق بیفتد رهایی هم زودتر می‌رسد.

مقایسه سهم دولت و دشمن از طغیان ارز

سهم دولت در طغیان ارز

خطای سیاست‌گذاری و ارسال سیگنال بی‌ثباتی

تغییر مداوم مقررات و تصمیم‌های کوتاه‌مدت، بازار

را به این جمع‌بندی می‌رساند که قاعده قابل اتکایی وجود ندارد.

ناتوانی در مدیریت انتظارات

نبود روایت روشن از آینده ارز و واکنش دیر هنگام

به شایعات، میدان را به منابع غیررسمی واگذار می‌کند.

شوک‌سازی کلامی

بیان مشکلات بدون راه‌حل و اظهار نظرهای هیجانی، حس بی‌پناهی می‌سازد و تقاضای پیش‌دستانه ارز را فعال می‌کند.

تأخیر در مداخله

در بازار ارز، سرعت تصمیم‌گیری حیاتی است. ورود دیر هنگام به بازار باعث می‌شود که دولت به‌جای پیشگیری، فقط هزینه مهار بحران را پرداخت می‌کند.

ضعف در مدیریت منابع ارزی

بازار احساس می‌کند پشتوانه ارزی وجود ندارد. برای همین وقتی هم دولت ارز به بازار می‌ریزد باز هم قیمت‌دستانه ارز را فعال می‌کند.

ناتوانی در بازگشت ارز صادرکنندگان

پیچیدگی مقررات و نبود نظارت و الزامات اجرایی کافی باعث می‌شود ارز صادراتی دیر، ناقص یا اصلاً برنگردد و عرضه مؤثر کاهش یابد.

بی‌نظارتی و رهایی بازار

وقتی سوداگری کم‌هزینه‌است، نوسان‌های برهیجان تداوم می‌یابد.

جمع‌بندی

اگر منصفانه نگاه کنیم، دولت‌ها کم‌وبیش با این خطاها مواجه بوده‌اند؛ اما آنچه عیان است اینکه بخش مهمی از هزینه ارزی کشور، بهای ایستادگی در برابر دشمنی است که حداقل خواست‌اش «نبودن ما» است.